

Kipjes nest – deel 7 : Een huis voor Kipjes gezin (laatste deel)

27-08-2026

Na het eerste avontuur van Kiki, Pluisje en Piep wist Krieltje één ding heel zeker. Het nest achter het groene tuinhuisje was warm en fijn, maar drie nieuwsgierige kuikentjes hadden iets meer nodig. Kiki wilde overal naartoe. Pluisje kroop graag in dingen waar ze vervolgens niet meer uit kon komen. En Piep bleef rustig achter ieder grassprietje, slakje of bewegend blaadje staan. Kipje probeerde haar kinderen bij elkaar te houden, maar ze kwam ogen en vleugels tekort. “We moeten een veilige plek voor jullie maken,” besloot Krieltje. Kluitje pakte meteen zijn tuinschrift. Samen maakten ze een plan voor een kuikenhuisje met een kleine ren eromheen. Het huisje moest droog zijn en groot genoeg om Kipje rechtop te laten staan. Er kwam een zacht nest van vers stro in. Voor de ren gebruikten ze fijn gaas, zodat zelfs kleine Piep nergens tussendoor kon glippen. Een deel kreeg een dakje tegen de regen en de felle zon. “En een heel ondiep drinkbakje,” zei Krieltje. “Daar kunnen ze veilig uit drinken.” Kipje luisterde aandachtig. “Komt er ook een deur in?”

vroeg ze. “Natuurlijk,” zei Kluitje. “Anders moeten jullie iedere keer over het dak naar binnen.” Kipje knikte tevreden. Ze vond het een degelijk plan. Krieltje en Kluitje begonnen eerst met het verzamelen van de materialen. Kerrie wilde graag helpen. Hij kreeg de taak om kleine, lichte stukjes hout naar de werkplek te brengen. Dat ging twee keer goed. De derde keer kwam hij terug met een lange tak vol bladeren. “Die stond niet op het lijstje,” zei Kluitje. Kerrie legde de tak trots voor zijn voeten. “Misschien kunnen we hem gebruiken als versiering,” bedacht Krieltje. Kerrie kwispelde. Dat had hij uiteraard vanaf het begin zo bedoeld. Terwijl Kluitje het lage frame maakte, hield Krieltje het gaas op zijn plaats. Francis en Camilia liepen langs de buitenkant en onderzochten ieder hoekje. Bij één paaltje bleef Francis zitten. Ze tikte met haar poot tegen een kleine opening. “Goed gevonden,” zei Krieltje. “Daar zou Piep zo doorheen passen.” Kluitje maakte de opening zorgvuldig dicht. Camilia controleerde ondertussen het deurtje. Ze duwde er met haar neus tegenaan en ontdekte

Pagina 1/2

Kipjes nest – deel 7 : Een huis voor Kipjes gezin (laatste deel)

27-08-2026

dat het nog niet goed sloot. “Jullie zijn uitstekende bouwopzichters,” zei Kluitje. Noa had een andere taak gevonden. Zodra het verse stro in het huisje lag, stapte ze naar binnen. Ze draaide drie rondjes, ging midden in het nieuwe nest liggen en sloot tevreden haar ogen. Kipje bleef voor de ingang staan. “Pardon,” zei ze. Noa opende één oog. “Dit is een kuikenhuis,” zei Kipje. “Geen poezenhotel.” Noa maakte geen haast. Krieltje stak haar armen naar binnen en tilde haar voorzichtig uit het nest. “Kom maar, Noa. Jij hebt zelf genoeg fijne slaapplekken.” Noa liet zich buiten in het gras zakken en begon uitgebreid haar voorpoot te wassen. Het leek alsof het huisje haar helemaal niets kon schelen. Toen alles klaar was, strooide Krieltje wat kuikenvoer in de ren. Kluitje vulde het ondiepe drinkbakje en Kipje mocht als eerste naar binnen. Ze stapte rustig door het deurtje en onderzocht ieder hoekje. Daarna scharrelde ze door de ren, tikte met haar snavel tegen het drinkbakje en probeerde het verse stro uit. “Goedgekeurd?” vroeg Krieltje. Kipje ging midden in de ren staan. “Goedgekeurd,” zei ze plechtig. Nu mochten Kiki, Pluisje en Piep hun nieuwe plek ontdekken. Kiki rende direct naar de andere kant van de ren. Pluisje stapte voorzichtig het huisje binnen en kwam even later gelukkig weer zelf naar buiten. Piep bleef bij het deurtje staan en bestudeerde het scharnier. “Piep,” riep Kipje. Hij hobbelde snel achter zijn zussen aan. Aan het gaas bevestigde Krieltje het geboortekaartje met de foto van het jonge gezin. Kluitje hing er een houten bordje onder. Daarop stond:

Kipje, Kiki, Pluisje en Piep De dieren kwamen het eindresultaat bewonderen. Kerrie ging bij het hekje liggen. Francis en Camilia deden nog één laatste ronde langs het gaas. Noa bleef demonstratief op flinke afstand van het kuikenhuis zitten. Na een tijdje begonnen de kuikentjes moe te worden. Kiki geeuwde. Pluisje zakte bijna boven op haar eigen pootjes in slaap en Piep stond met zijn ogen dicht nog steeds zachtjes te piepen. Kipje maakte haar vertrouwde, lage klokgeluidje. Kiki, Pluisje en Piep kropen meteen naar haar toe. Kipje zakte voorzichtig door haar poten en spreidde haar vleugels uit. De drie kuikentjes verdwenen onder haar warme veren. Even later stak alleen Pieps kleine staartje er nog tussenuit. Krieltje ging naast Kluitje in het gras zitten. “Nu is Kipjes nest echt af,” zei ze. Op dat moment verscheen Kiki’s kopje onder een van Kipjes vleugels. Nieuwsgierig tuurde ze door het gaas naar de grote tuin daarachter. Kluitje glimlachte. “Volgens mij zijn hun avonturen nog maar net begonnen.” Krieltje wist dat hij gelijk had. De reeks over Kipjes nest was afgelopen. Maar Kipje, Kiki, Pluisje en Piep bleven natuurlijk gewoon in de tuin wonen. En in Krieltjes tuin duurde het nooit lang voordat er weer iets bijzonders gebeurde.

Pagina 2/2

*Door Marion Hesseling(-Vijlbrief) en Codex
“Voor de insecten, de vogels en alles wat erbij hoort”*